

ikke fra Venstres Side i 1900 ansaa den Toldreform for en Reform, der paa nogen Maade kunde tilfredsstille Venstres Krav, synes jeg, man maa være ganske paa det rene med.

Maa jeg tillade mig endnu at anføre et Par Udtalelser af daværende Medlemmer. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds udtalte den 7. Marts 1900 følgende: „Dersom vi skulde gaa til en *virkelig* Toldreform og der bliver Tale om nogen Kompensation, vil jeg for mit Vedkommende sige, at det staa for mig som Idealet, at vi komme til Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten“. Altsaa, dersom vi skulde komme til en *virkelig* Toldreform! Men som en saadan betragtede det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds aldeles ikke det Forslag, der forelaa til Afstemning og Behandling i 1900; jeg kan derfor ikke forstaa, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds paa nogen Maade nu skulde være bundet ved sin Afstemning over det Forslag, og at han ikke skulde have den ringeste Ret til nu om Stunder at gøre mere frisindede Krav gældende end dem, der indeholdtes i det Forslag, han den Gang var med til at tale for og stemme for. Og det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) udtalte samme Dag: „I 20 Aar har jeg nu været med til at staa og love Befolkningen, at den skulde nok faa Nedsættelse paa Livsformødhederne, som kunde due noget, og kunde vi virkelig faa en Toldlov som den, vi have lovet vore Vælgere i mange Aar, saa vilde jeg være med til at give, om det saa skulde være, en temmelig betydelig Brændevinskat derfor,“ — altsaa „en Toldlov som den, vi have lovet vore Vælgere“; men saaledes saa den Toldlov, som man den Gang havde til Behandling, efter det ærede Medlems Mening aldeles ikke ud. Saaledes var den ikke, og man skulde derfor heller ikke tro, at ærede Medlemmer, enten de tilhøre Reformpartiet nu, eller de findes i andre Partier, selv om de have stemt for dette Forslag, skulde være bundne til ikke i Fremtiden at virke for et Forslag, der var meget bedre, et Forslag, der gik i samme Retning, som det ærede Medlem for Odder her siger: En Toldlov som den, vi have lovet vore Vælgere.

Se, det var den Tids Reformmænds Udtalelser om dette Toldlovforslag. Det er virkelig Udtalelser, der vise, at man ogsaa den Gang fra Venstres Side stillede ganske andre Krav til en Toldreform end de

Krav, som opfyldtes af det Forslag, som den Gang forelaa, og saa maa disse Folk have Lov til at stille noget lignende Krav nu for Tiden. Jeg forstaa imidlertid godt, at den højtærede Finansminister er tilbøjelig til at hævde, at de, der stemte for det Toldlovforslag, der forelaa i 1900, ogsaa ere bundne til at stemme for det Toldlovforslag, han her har forelagt, og det selvfølgelig ikke alene — dersom det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) kunde tale lidt sagtere, vilde jeg ikke være ked af det — af Hensyn til de Medlemmer her i Salen, som ikke høre til hans Parti, men derimod netop af Hensyn til de Medlemmer, der tilhøre hans Parti. Jeg forstaa saa godt, at det er lidt vanskeligt for den højtærede Finansminister at faa dem til at følge Trop. Vi have jo hørt meget forskelligartede Udtalelser af Medlemmer indenfor Reformpartiet om det Toldlovforslag, som foreligger. Man kan godt forstaa, at der findes ikke saa ganske faa Medlemmer, som nok kunde have Lyst til at bryde ud, eller som i alt Fald kunde have Lyst til at tilfredsstille deres demokratiske Følelser ved at arbejde for et Toldlovforslag, der er bedre end det foreliggende i demokratisk Retning, og derfor forstaa jeg ogsaa saa udmærket godt, at den højtærede Finansminister gør, hvad han kan, for at holde dem fast. Men hvis den Omstændighed, at man en Gang har stemt for en Toldreform, der ikke var efter ens fulde Ønske, skulde binde en til ogsaa i Fremtiden til Stadighed at stemme for en Toldreform af lignende Art, maa man raade alle Mennesker fra at stemme for den Toldreform, som den højtærede Finansminister har forelagt i dette Øjeblik, thi saa vil man derved være afskaaren fra i Fremtiden, naar der bød sig Lejlighed til at faa en bedre Toldreform, at stemme for denne; saa skulde den højtærede Finansminister kunne binde en ved den Afstemning, der er foregaaet forud, men det har han selvfølgelig slet ikke Ret til.

Inden jeg slutter, skal jeg tillade mig med et Par Ord at nedlægge en Indsigelse imod den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister citerer sin Forgænger, Hr. C. Hages Udtalelser under Forhandlingerne i Foraaret 1899. Jeg tør selvfølgelig ingenlunde paastaa, at den forrige Finansminister er min Meningsfælle i alle vigtige Spørgsmaal, men derfor kan jeg nok have Lov til at paatale den noget fri Anvendelse, som den højtærede Finans-